ἐρημώνω χώραν, κατακόπτω τὰ δένδρα αὐτῆς, Ψήφισμ. Βυζ. παρὰ Δημ. 236.1· πρβλ. **δενδροτομέω**.

δενδρο-λάχανα, τά, μεγάλως αὐξανόμενα λάχανα, κ.τ.τ., Θεόφρ. Ἱ. Φ. 1. 3, 4.

δενδρο-λίβανος, ἡ, φυτόν τι εὐῶδες, ἐξ οὗ τὸ λιβάνι, ἴδε εἰς Γεωπ. 11.15 κέξ.

δενδρο-μαλάχη, ἡ, ἡ «δενδρομολόχα», ἴσως ἀλθαία, Γεωπ. 15. 5, 5.

δένδρον, τό, Ἐπ. καὶ Ἰων. **δένδρεον** (ὁ ἴδε)· οἱ Ἴωνες καὶ ἐνίοτε οἱ Ἀττ. συγγραφεῖς μεταχειρίζονται τύπους σχηματιζομένους ὡς ἐξ ὀνομαστικῆς **δένδρος, εος**, τό, ὅπερ εἶναι σπάνιον κατ' ὀνομαστ. καὶ αἰτιατ. (Ἐπιγράμμ. Ἑλλ. 546. 7, Ἡρόδ. 6.79), ἀλλὰ συχνὸν ἐν τῇ δοτ. ἑνικ. **δένδρει**· τῇ ὀνομ. καὶ αἰτιατ. πληθ. **δένδρεα**, συνηρ. **δένδρη**, Εὐρ. Ἀποσπ. 488, Ἀντιφ. Πέρσ. 1. 9· γεν. **δενδρέων**· δοτ. **δένδρεσι**, ὅπερ εἶναι συνηθέστερον τοῦ **δένδροις** ἔτι καὶ παρ' Ἀττ. πεζοῖς, π. χ. Θουκ. 2.75, Πλάτ. Νόμ. 625B (ἴδε **δρῦς**)· — ὡς παρ' ἡμῖν, δένδρον, Ὅμ. (ἐν τῷ τύπῳ **δένδρεον**), κτλ.· δένδρον ἐλάας, ἐλαία, ἐλαιόδενδρον, Ἀριστοφ. Ὄρν. 617· δένδρα, ὀπωροφόρα ἢ κάρπιμα δένδρα (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ **ὕλη**, ξυλεία, Ἡρόδ. 1. 193, Θουκ. 2. 75., 4. 96· ὁ ἥμερα καὶ ἄγρια Ἡρόδ. 8.115· αὖον ὁ., ξύλον, ῥάβδος, Καλλ. Ἀποσπ. 39.

δενδρόομαι, παθ., αὐξάνομαι εἰς δένδρον, Θεόφρ. Ἱ. Φ. 1. 9, 4· — ὁ Νόνν. ἔχει τὸ ἐνεργ., Δ. 43. 234· καὶ μέσ., 12.190.

δενδρο-πήμων, ον, ὁ βλάπτων τὰ δένδρα, Αἰσχύλ. Εὐμ. 938.

δένδρος, εος, τό, ἴδε ἐν λ. **δένδρον**.

δενδροτομέω, = **δενδροκοπέω**, ἐρημώνω χώραν κόπτων τὰ δένδρα αὐτῆς τὰ κάρπιμα, Θουκ. 1. 108· μεταφ., ὁ. τὰ νῶτα Ἀριστοφ. Εἰρ. 747· — **δενδροτομία**, ἡ, Φίλων 2. 401· ἐκ τοῦ **δενδροτόμος, ον**, ὁ καταπόπτων δένδρα, Σχόλ. εἰς Σοφ. Ἠλ. 98.

δενδρο-τρόφος, ον, ὁ τρέφων τὰ δένδρα, Μάξ. Τύρ. 125, 28.

δενδροφορέω, φέρω κλάδους δένδρων· = **θυρσοφορέω**, Ἀρτεμίδ. 2. 37.

δενδροφορία, ἡ, τὸ φέρειν κλάδους (ἴδε **θυρσοφορία**), Στράβ. 468. **II.** παρὰ μεταγεν. ἔτι = τὸ φέρειν ἢ τρέφειν δένδρα, εὐτορία, Γεωπ. 2. 9, 3.

δενδρο-φόρος, ον, ὁ τρέφων ἢ παράγων δένδρα, Ἀθήν. 621B ὑπερθ. **-ώτατος** Πλούτ. Σύλλ. 12:— ἡ ὁ. (ἐνν. γῆ), Φίλων 2. 583.

II. = **θυρσοφόρος**, Ἰω. Λυδ. π. Μην. σ. 206.

δενδρο-φυέω, παράγω δένδρα, δενδροφυούσης τῆς γῆς, Πορφυρ. Ἀποχ. 2, 5.

δενδρο-φυής, ές, ὡς δένδρον αὐξηθείς, Πίνδ. (Ὠριγ. 16, 3127. Migne).

δενδρό-φυτος, ον, πεφυτευμένος δένδροις, κατάφυτος, χώρα Πλούτ. Καμ. 16. **II.** πέτρα ὁ., εἶδος ἀχάτου λίθου φέροντος σημεῖά τινα ὅμοια πρὸς δένδρα, Ὀρφ. Λιθ. 230.

δενδρυάζω, παραμένω, κρύπτομαι μεταξὺ τῶν δένδρων, ἐν τῷ δάσει, Ἡσύχ., καὶ (ἐκ τοῦ **Δίλ.** Διονυσ.) Εὐστ. 396. 27.

δενδρύφιον, τό, ὑποκορ. τοῦ **δένδρον**, ἐπὶ τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ φυτῶν, Θεόφρ. Ἱ. Φ. 4.7, 2.

δενδρώδης, ες, = **δενδροειδής**, ὅμοιος δένδρῳ, Ἀριστ. π. Μακροβ. 6, 7, Διοσκ. 4. 175. **2)** δενδρ. Νύμφαι, νύμφαι τῶν δασῶν, Ἀνθ. Π. 7.196. **3)** δασώδης, ὄρη Ἱππ. Ἀέρ. 289.

δενδρώεις, εσσα, εν, = **δενδρήεις**, Νόνν. Δ. 18.127.

δενδρωμα, τό, = δόρυ, Ἀχύλ. 1, Βασιλ. 22. 6.

δενδρών, ῶνος, ὁ, δρυμός, δάσος, Ἀχύλ. Γεν. 21. 33., Α' Βασιλ. λα', 13.

δένδρωσις, εως, ἡ, ἡ εἰς δένδρον αὔξησις, Θεόφρ. Αἰτ. Φ. 2.15, 5.

δενδρῶτις, ιδος, ἡ, κεκαλυμμένη μὲ δένδρα, πέτρα Εὐρ. Ἡρ. Μαιν. 790· ὥρα Αἰσχύλ. Ἀποσπ. 36.

δεννάζω, μέλλ. **-άσω**, ὑβρίζω, λοιδορῶ, κακολογῶ, τινά Θέογν. 1211, Εὐρ. Ῥήσ. 925 ἐπὶ ψόγοισι ὁ. Σοφ. Ἀντ. 759· μετὰ συστοίχ. αἰτιατ., κακὰ ῥήματα δεννάζειν, λέγω λόγους κακοὺς ὀνειδίζων, ὁ αὐτ. Αἴ. 243.

δέννος, ὁ, λοιδορία, κακολογία, ὕβρις, Ἡρόδ. 9.107, Λυκ. 777.

δεξαμενή, ἡ, (μετοχ. ἀορ. τοῦ **δέχομαι**, μετὰ μεταθεβλημένου τοῦ τόνου) δοχεῖον δι' ὕδωρ, μέρος ἔνθα συνάγεται τὸ ὕδωρ, Ἡρόδ. 3. 9., 6. 119, Πλάτ. Κριτί. 117A. — Ἐν Τιμ. 53A, ὁ Βεκκ. ἀναγινώσκει δεξαμένης, ἔκ τινων χφων, πρβλ. 52D.

δεξιά, Ἰων. **-ιή**, (θηλ. τοῦ **δεξιός**), ἡ, ἡ δεξιὰ χείρ, ἀντίθ. τῷ **ἀριστερά**· δεξιῇ ἡσπάζοντο Ἰλ. Κ. 542· ἐκ δεξιᾶς, εἰς τὰ δεξιά, Ἀριστοφ. Ἱππ. 639· ἐν δεξιᾷ ἔχειν τὰ οὖρεα, νὰ ἔχῃ τις τὰ ὄρη εἰς τὰ δεξιά του ἐνῷ πορεύεται, Ἡρόδ. 7. 217, πρβλ. Θουκ. 2. 19, 98, κτλ.· ἐν ὁ. λαβεῖν τὴν Σικελίαν ὁ αὐτ. 7. 1· οὕτω, Ἐπίδαμνός ἐστι πόλις ἐν ὁ. ἐσπλέοντι.., εἰς τὰ δεξιὰ ἐνῷ εἰσέρχεταί τις.., ὁ αὐτ. 1. 24· ὡσαύτως, ἀπὸ τῶν δεξιῶν Ἀριστ. Οὐρ. 2. 2, 4· εἰς τὰ ὁ., ὁ αὐτ. Προβλ. 26. 31· ἐπὶ δεξιᾷ τοῦ βήματος Πλούτ. 2.192F· — συχν. ἐν χρήσει ἐπὶ ἀσπασμοῦ ἢ χαιρετισμοῦ ἢ ὑποδοχῆς, δεξιὰν διδόναι Ἀριστοφ. Νεφ. 81· προτείνειν, ἐλιβάλλειν, κτλ. (ἴδε τὰς λέξ.). **2)** ὡς σημεῖον βεβαιώσεως, ὡς ἐπικύρωσις συνθήκης, σπονδαί... καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν Ἰλ. Β. 341., Δ. 159· δεξιὰς δόντες καὶ λαβόντες, ἀνταλλάξαντες βεβαίωσιν, συνάψαντες συνθήκην, Ξεν. Ἀν. 7. 3, 1· ὡσαύτως, δεξιὰν ἔλαβον καὶ ἔδωκα αὐτόθι 1. 1. 6· ἔτι δὲ καὶ δεξιὰς παρὰ βασιλέως φέρειν μή.., φέρω διαβεβαίωσιν παρὰ τοῦ βασ. ὅτι αὐτὸς δὲν θὰ.., αὐτόθι 2. 4, 1, πρβλ. Πόρ. Μηδ. 21. — Ἀν καὶ τὸ **δεξιά** εἶναι φανερῶς θηλ. τοῦ **δεξιός**, κεῖται σχεδὸν ἀείποτε ὡς οὐσιαστ. ἄνευ τοῦ **χειρ**· οὕτως ἀείποτε παρ' Ὅμ. (ἂν καὶ ἐνεῖνος μεταχειρίζεται τὸν τύπον **δεξιτερή**, καὶ μετὰ τοῦ **χειρ** καὶ ἄνευ αὐτοῦ)· ἀλλ' εὑρίσκομεν χεῖρα ὁ. Σοφ. Φ. 912, 1254, κτλ.· ἀφεῦ ὁ. χεὶρ Εὐρ. Μηδ. 496· χειρὸς ὁ. αὐτόθι, κτλ.· τὴν χεῖρα δὸς τὴν ὁ. Ἀριστοφ. Νεφ. 81.

δεξιάδης, ου, Δωρ. **-ας, α**, ὁ, = **δεξιός**, Ἐπιτάφ. ἐν Συλλ. Ἐπιγρ. 6241.

δεξιάζω, = μεταχειρίζομαι τὴν δεξιὰν χεῖρα, Ἑβδ. (Α' Παραλ. ιθ'. 2. διάφ. γραφ.). **II.** Μέσ., **δέχομαι**, μηδὲ δῶρα δεξιάσθω Ἐπιγραφ. Δελφ. ἐν τῇ Συλλ. Ἐπιγρ. 1688. 11. (δεξιόομαι).

δεξί-δωρος, ον, (δέχομαι) = **δωροδόκος**, Σουίδ.

δεξί-μηλος, ον, ὁ δεχόμενος ὡς θυσίαν πρόβατα, δηλ. πλούσιος εἰς θυσίας, ὁ μιος, ἐσχάρα, ἀγάλματα Εὐρ. Ἀνδρ. 129, 1138, Φοιν. 632.

δεξιο-βόλος, ὁ, ἴδε **δεξιολάβος**.

δεξιό-γυιος, ον, (**δεξιός** III) ἑτοιμα καὶ πρόθυμα μέλη ἔχων Πίνδ. Ο. 9. 164.

δεξιοκοιτέω, κοιμῶμαι εἰς τὰ δεξιά, Ἀνών. π. διαίτ. ἐν Idel. phys. etc. II σ. 194.

δεξιόθεν, ἐπιρρ. ἐκ δεξιῶν, Βυζ.

δεξιο-κάθεδρος, ον, ὁ καθήμενος ἐκ δεξιῶν, Ἐκκλ.

δεξιο-κοπέω, ὑποκόπτω τὴν δεξιὰν χεῖρά τινος, Ἰω. Μαλ. 488.

δεξιο-λάβος, ὁ, λογχοφόρος· κατὰ πληθ., φρουροί, φύλακες, Ἡρόδ. Ἀποστ. κγ, 23 (ἔνθα ὁ Lachm. δεξιοβόλους), Ἰω. Λυδ. παρὰ Κωνστ. π. Θεμ. σ. 17, ἐκδ. Βόνν., Θεοφύλ. Σιμ. 91C.

δεξιόομαι, παρατ. **ἐδεξιούμην**, Ἐπ. γ' πληθ. **δεξιόωνται** Ὅμ. Ὀμ. ἐδ' ἄνωτ., Ἀπολλ. Ῥόδ. Β. 756, ὡς εἰ ἐκ ῥήματος **δεξιάομαι**· μέλ. **-ώσομαι** Αἰσχύλ., Σοφ.· ἀόρ. **ἐδεξιωσάμην** Λυσ., Ξεν.· ἀποθ. (δεξιά, δεξιός). Χαιρετίζω διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός, ὑποδέχομαι, ἀσπάζομαι, (πρβλ. **δείκνυμι** II), μετ' αἰτ. προσ. Ἀριστοφ. Ἱππ. 753, Λυσίας 194.11, Ξεν.· ἀλλ' ὡσαύτως μετὰ δοτ. προσ., δεξιοῦσθαι θεοῖς, ἐγείρω τὴν δεξιάν μου πρὸς τοὺς θεούς, χαιρετίζω, ἢ τιμῶ αὐτούς, Αἰσχύλ. Ἀγ. 852· ὡσαύτως μετὰ δοτ. τρόπου, ὁ. χερσὶ Ὅμν. Ὀμ. 5. 16· ἐπαίνοις Σοφ. Ἠλ. 976· δώροις Ἀριστ. π. Κόσμ. 1, ἐν τέλ.· λόγοις χρηστοῖς Πανυ. 2. 16, 2: ἀλλὰ μετ' αἰτ. πράγμ., πυκνὴν ἀμυστὶν δεξιούμενοι, χαιρετίζοντές τινα διὰ πυκνῶν ποτηρίων, Εὐρ. Ῥήσ. 419· — ὁ Πλάτ. Πολ. 486B ἔχει ἀόρ. **δεξιωθῆναι** ἐπὶ παθ. σημασίας.

δεξιός, ά, όν, (ἴδε ἐν τέλ.), = ὁ ἐν δεξιᾷ, ἐπὶ τῆς δεξιᾶς, πρὸς τὴν δεξιὰν χεῖρα, ἀντίθ. τῷ **ἀριστερός**, ὁ. μαζός, γλουτός, κτλ., Ὅμ. κτλ.· τὸ ὁ. (ἐνν. κέρας) = τὸ δεξιὸν μέρος στρατοῦ, Ξεν. Ἀγησ. 2. 9, κτλ.· πρβλ. **δεξιτερός**· — συχνάκις ἐπιρρηματικῶς: ἐπὶ δεξιά = εἰς τὰ δεξιά, ὡς τὸ Ἀττ. ἐν δεξιᾷ (ἴδε ἐν λ. δεξιά), Ἰλ. Η. 238, κτλ.· ἐπὶ δεξιόφιν (ἐπ. γεν.) = πρὸς τὰ δεξιά, Ν. 308· μετέπειτα ὡσαύτως, χειρὸς εἰς τὰ δεξιὰ Σοφ. Ἀποσπ. 527· ἐπὶ ὁ. χειρὸς Θεόκρ. 25. 18· (ὡς ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς παρ' Ὅμ.)· πρὸς δεξιὰ Ἡρόδ. 1. 51., 7. 89: πρβλ. ἐπὶ πᾶσι **δεξιά**. **II.** εὐτυχής, αἴσιος, καλὸν προμηνύων, ἰδίως ἐπὶ τῆς πτήσεως πτηνῶν καὶ ἄλλων οἰωνῶν, δεξιὸς ὄρνις, = αἴσιος, συχνὸν παρ' Ὁμήρῳ — Αὕτη ἡ ἔννοια προῆλθεν ἐκ τῆς συνηθείας τῶν Ἑλλήνων οἰωνοσκόπων, οἵτινες ἔβλεπον πρὸς βορρᾶν, ὥστε οἱ αἴσιοι οἰωνοί, οἵτινες ἤρχοντο ἐξ ἀνατολῶν, ἦσαν δεξιοί ἢ ἐκ δεξιῶν, οἱ δὲ ἀπαίσιοι οἱ ἐκ δυσμῶν ἐρχόμενοι ἦσαν ἀριστεροὶ ἢ ἐξ ἀριστερῶν. Παρὰ τοῖς Ρωμαίοις τοὐναντίον οἵτινες ἔβλεπον πρὸς νότον (Λίβ. 1.18), οἱ καλοὶ οἰωνοὶ ἤρχοντο ἐξ ἀριστερῶν (laeva prospera existimantur, Πλίν. 2. 55)· ἀλλ' οἱ ποιηταὶ αὐτῶν κατὰ τὸ πλεῖστον ἠκολούθησαν τῇ Ἑλληνικῇ χρήσει, ἴδε Coningt. Virg. G. 4. 7. Ἐκ τῆς παρὰ τοῖς Ἕλλησι προτιμήσεως τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐθεωρεῖτο εὐοίωνον καὶ αἴσιον νὰ δίδηται ὁ οἶνος ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά, Ἰλ. Α. 597· οὕτω καὶ ἐν τῇ διανομῇ κλήρων, ἐν τῇ περὶ τὴν τράπεζαν ἐπαιτείᾳ, πρβλ. Η. 184, Ὀδ. Ρ. 365., Φ. 141, Θέογν. 938· ἴδε **ἐνδέξιος, ἐπιδέξιος**. **III.** μεταφορ. = δεξιός, ἕτοιμος, πρόθυμος, ἀντίθ. τῷ **σκαιός** (sinister, γαλλιστὶ gauche)· καὶ ἐπὶ τοῦ νοῦ = ὀξύς, εὐφυής, πανοῦργος, πρῶτον παρὰ Πίνδ. Ι. 5. 77 (4.61), ὅστις ἔχει καὶ ὑπερθ. ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας, Ν. 3. 12· ἀκολούθως συχνὰ παρ' Ἀριστοφ. ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων, ὡς ἐν Νεφ. 428, 834· ὡσαύτως παρὰ πεζοῖς, Θουκ. 3. 82, κτλ.· δεξιὸν ποιεῖν, εὐφυὲς πρᾶγμα, Ἀντιφῶν 113. 26· Εὐριπίδου δρᾶμα δεξιώτατον Στράτ. Ἄνθρ. 1· ὁ. περί τι Πλάτ. Ἱππάρχ. 225C: — Ἐπίρρ. **δεξιῶς** Ἀντιφ. Ἀδήλ. 5, κτλ.· ὑπερθ. **δεξιώτατα** Ἀριστοφ. Νεφ. 148. (Ἐκ τῆς √ΔΕΞ, ἥτις εἶναι ἐκτεταμένος τύπος τῆς ΔΕΧ (**δέχομαι**, πρβλ. **δεξιάζω**), παράγεται καὶ τὸ **δεξιτερός**· πρβλ. Σανσκρ. dakshi-nas (ad dextram), Λατ. dex-ter, ὑπερθ. dextimus· Γοτθ. traihs-vô (δεξιά)· Παλαιο-Γερμ. zes-awa, ἐπίθ. zes-o).

δεξιό-σειρος Ἵππος, ὁ, ὁ ἵππος, ὅστις δὲν ἦτο ἐζευγμένος ὑπὸ τὸν ζυγὸν (τοῦ ἅρματος), ἀλλ' ἦτο προστεθειμένος ὡς τρίτος ἵππος